Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 51 TUESDAY, MARCH 17 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 17-го БЕРЕЗНЯ 1998 р. Ч. 51 РІК CV

ЗРОСЛО ВИРОБНИЦТВО

Київ (УНІАР). — Трохи менше як три тижні перед парляментарними виборами прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко заявив, що в Україні зареєстровано зростання виробництва.

„Вперше за останні п'ять років за січень-лютий біжучого року ми маємо зростання обсягів виробництва промислової продукції, — сказав він під час засідання Ради регіонів. — Вони становлять 1.9 відс. у порівнянні з січнем-лютим 1997 року. Минулого року аналогічний показник відносно 1996 року становив мінус 7.4 відс.".

Зростання обсягів виробництва, за словами прем'єра, досягнуто на підприємствах 14 областей і Автономної Республіки Крим. Зокрема в Івано-Франківській області вони збільшились на 27 відс., в Закарпатській — на 23.6 відс., у Волинській і Луганській — на 22 відс. і в Запорізькій — на 12 відс.

Л. Кучма звернувся до працівників податкової служби

Київ (УНІАР). — На засіданні колегії Державної податкової адміністрації України розглянуто підсумки праці за два місяці біжучого року.

У нараді керівників податкової служби усіх рівнів взяв участь Президент України Леонід Кучма. "В Україні практично зупинено спад виробництва, все відчутнішими є тенденції щодо зростання його обсягів", — зазначив Президент у своєму виступі. На підтвердження такого висновку голова держави навів конкретні цифри і факти. Л. Кучма наголосив на необхідності підтримувати все те, що сприяє змінам на краще, не допустити, щоб ці досягнення було зруйновано хвилею передвиборчих і післявиборчих пристрастей: "Головне наше завдання, — наголосив Президент, — вийти на ефективний кінцевий результат в економіці, забезпечити дійсне збільшення валового внутрішнього продукту".

Учасники наради відзначили, що за два останні місяці до зведеного бюджету держави мобілізовано майже три більйони гривень, що на 14 відсотків більше, ніж за відповідний період 1997 року. Обговорено також заходи, які вживаються для підтримки розвитку малого підприємництва. На думку учасників засідання, запровадження фіксованого податку допоможе підприємцям вести облік доходів і видатків, а також полегшить порядок придбання торговельного патенту.

Відбулася зустріч у представництві України при ООН

Ню Йорк. — У п'ятницю, 13-го березня, у приміщенні Постійного Представництва України при Організації Об'єднаних Націй відбулася зустріч, присвячена 40-річчю заснування представництва.

Виступаючи перед представниками українських американських засобів масової інформації, постійний представник України при ООН Володимир Єльченко розповів про організаційну діяльність України як однієї з держав-засновниць ООН.

Коли 10-го січня 1946 року відкрилася перша сесія Генеральної асамблеї ООН, то вже через два дні Україну, разом з іншими 17 країнами, обрали членом Економічної і соціяльної ради.

В 1947 році Україна стала членом Економічної комісії для Европи, до якої увійшли всі европейські країни-члени ООН і З'єднані Стейти Америки.

Україна була одною з держав-засновниць Світової організації охорони здоров'я, яка розпочала свою діяльність 7-го квітня 1948 року.

(Закінчення на стор. 3)

Єгиптяни показали себе у негарному світлі

Каїр, Єгипет. — Американська амбасада в Каїрі оприлюднила заяву, в якій гостро засудила відверто антисемітську публікацію в урядовому єгипетському журналі „Роель-Юссеф".

Журнал вмістив фотомонтаж, на якому амбасадора З'єднаних Стейтів Америки Деніела Курцера зображено з довгими пейсами і в чорному капелюсі. На обкладинці і на одній зі сторінок карикатуру на американського амбасадора супроводжує підпис: „Таємний рабин в одежі дипломата".

Представник Державного департаменту Джеймс Фолі назвав публікацію „обурюючим вчинком", підкресливши, що „він обурює не лише нас, але й наших друзів в Єгипті".

Д. Курцер " жид-ортодокс. Він виріс у місті Елізабет, стейт Ню Джерзі, і вчився в Жидівському університеті в Ню Йорку. У заяві, оприлюдненій в „Еджіпшен Газет", Д. Курцер пише, що „є враженний і шокований, бо так не поводяться з другом, з гостем країни, з дипломатом, який все своє життя присвятив покращенню американсько-єгипетських взаємин".

Президент України застосував вето до закону про столицю

Київ (УНІАР). — Президент Леонід Кучма застосував право вето до ухваленого Верховною Радою України закону про столицю України.

Голова Адміністрації Президента Євген Кушнарьов повідомив, що Л. Кучма пропонує скасувати закон, оскільки він концептуально не відповідає Конституції України. В Адміністрації Президента вважають, що вето Президента не похитне позицій України у Раді Европи. Представники цієї міжнародної організації не раз звертали увагу на проблему із самоврядуванням у Києві. Речники Президента покликаються на приклад деяких країн Европи, де посадників столиць не обирають, а призначають.

В ухваленому Верховною Радою 4-го березня законі про столицю України, затвердженому, що головною урядовою особою міста Києва є обраний територіяльною громадою міський голова, який крім уповноважень, передбачених Конституцією України і законом про місцеве самоврядування, координує також участь органів місцевого самоврядування Києва у здійсненні столичних функцій. Виконачу владу в місті Києві здійснює Київська міська державна адміністрація. Голову міської державної адміністрації призначає і звільняє Президент України.

У законі детально розписано статус Київської Міської Ради і Київської міської державної адміністрації "Уповноваження Київської міської державної адміністрації, — сказано у перехідних положеннях закону, — припиняється наступного дня після зформування відповідного до закону виконавчого комітету Київської Міської Ради. Уповноваження районних у місті Києві державних адміністрацій припиняється наступного дня після зформування відповідно до закону виконавчих органів районних у місті рад." Цей закон депутати ухвалили 235 голосами, проти — 31.

Київський міський суд 10-го березня так і не зміг ухвалити рішення щодо законности виборів міського голови у Києві. Представники київської виборчої комісії вважають, що суддя вів засідання упереджено. Слухання справи відкладено. На пост міського голови Києва претендує 15 кандидатів. Раніше прокуратура опротестувала їхню реєстрацію, мотивуючи це особливостями функціонування влади у місті. Представники виборчої комісії переконані, що прокуратура не має уповноважень скасовувати вибори. Вони запропонували закрити справу, але коли представник прокуратури заявила, що її відомство має контролювати вибори, суддя клопотання виборчої комісії відхилив. Відмовили в участі у процесі і зацікавленій стороні — кандидатові на посадника Києва.

До рішення суду питання обрання міського голови в Києві залишається невирішеним.

Арешт М. Бродського викликає осуд

Київ. — 11-го березня ряд українських політиків і преса засудили арешт відомого підприємця і президента концерну „Денді" Михайла Бродського, називаючи цю подію спробою примусити критиків Президента замовчати, повідомили засоби масової інформації.

Міністерство Внутрішніх Справ звинуватило М. Бродського, який кандидує на посадника Києва і депутата Верховної Ради, в отриманні великих грошей незаконним шляхом. Представник МВС Віктор Криворотко сказав, що затримання підприємця нічого немає спільного з політикою і є „чисто кримінальною" справою. Секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін зазначив, що банк „Денді", який збанкрутував минулого року, заборгував своїм вкладникам майже 4 млн. дол.

Однак М. Бродський проголосив голодівку, заявляючи, що його затримали з політичних причин. Газета „Киевские Ведомости", частиною акцій якої володіє М. Бродський, зазначила, що арешт пов'язаний з передвиборчою боротьбою і, зокрема, з рядом критичних статтей на адресу Президента і його оточення.

Партія „Реформи і Порядок", яку очолює колишній віце-прем'єр Віктор Пинзеник, оцінила арешт підприємця, „як політичну розправу над опонентом нинішньої влади, очолюваної прем'єр-міністром і Президентом". У заяві партії сказано: „Прагнення нинішньої влади під приводом боротьби з криміналітетом прибрати політичних конкурентів наближає Україну до встановлення авторитарного недемократичного режиму".

Соціял-Демократична Партія теж виступила із заявою, в якій зазначила: „Збанкрутіла політика правлячого режиму вже вкотре доводить свою повну неспроможність чесними, законними шляхами проводити політичну боротьбу. Не вдаючись до коментарів щодо особи М. Бродського, його затримання напередодні виборів є намаганням брутальними методами втрутитися у передвиборчу кампанію з метою вплинути на її результати — усунути одного з ймовірних переможців".

Голова секретаріяту Української Національної Асамблеї Віктор Мельник вважає, що в Україні чесно заробити гроші „абсолютно неможливо" і тому проти кожного підприємця можна знайти компромат і привід для арешту. Проте, на його думку, цього разу влада прорахувалася, бо виборці підтримують тих, кого вона кривдить.

Заступник голови Всеукраїнської Партії Трудящих Геннадій Бондаренко висловив інше ставлення до арешту. „Члени нашої партії не співчувають бізнесменам на взір Михайла Бродського, — сказав він телефонічно. — Саме такі, як він витягли останні копійки з кишені пересічного трудівника України, пенсіонера".

МВС змогло арештувати М. Бродського, депутата районної ради Києва, завдяки скасованню минулого місяця Верховною Радою недоторканости депутатів місцевих рад.

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ПЛАТІЖНА КРИЗА

КИЇВ. — Український Союз Промисловців і Підприємців вважає невирішеність питань подолання платіжної кризи однією з центральних проблем, що гальмують прискорене здійснення структурної перебудови господарського комплексу України. Про це заявив президент УСПП Анатолій Кінах. За його словами, основним джерелом дальшого загострення кризи платежів залишається політика "фінансової стабілізації". Перший досвід розміщення "євробондів" зі ставкою прибутковости 16.2 відсотка є, на думку Анатолія Кінаха, не тільки невдалим, а таким, що значною мірою погіршує міжнародний авторитет України та її інвестиційний клімат. Президентові України ще у листопаді минулого року УСПП представив на розгляд проєкт указу про додаткові заходи щодо подолання платіжної кризи, в якому запропонував механізм комплексного вирішення проблеми. Дорученням Президента проект передано на опрацювання до Кабінету Міністрів. Там він і лежить без руху.

ПРОБЛЕМИ ЗАЛЕЖНОСТИ ПРЕСИ

КИЇВ. — У виступі на нараді керівників податкової служби Президент України Леонід Кучма зазначив, що "під виглядом деяких партій узаконилися кланові напівкримінальні групи, які отримали таким чином політичне прикриття". Отримавши можливість вступити у передвиборчу боротьбу, подібні угруповання розривають суспільство по вертикалі й горизонталі. Для цього на повну потужність використовується скуплені засоби масової інформації, яким відводиться роля дріжджів у передвиборчій заквасці. "Сьогодні я можу стверджувати, — сказав Л. Кучма, — що держава значною мірою втратила контролю, насамперед законодавчу, за ситуацією на інформаційному ринку, а преса — самоконтролю, відповідальність перед суспільством і усвідомлення своєї ролі в ньому". За словами Президента, з понад чотирьох тисяч газет, що виходять в Україні, більше половини перебуває в руках комерційних структур, а з решти більшість належить приватним особам. На переконання Леоніда Кучми, відбувається "гвалтування свідомости людей, які звикли вірити друкованому слову". Президент закинув парляментарній газеті "Голос України", що вона перетворилася на рупор "Громади", а точніше — Павла Лазаренка.

В. ПУСТОВОЙТЕНКО ЗУСТРІВСЯ З МИТРОПОЛИТОМ УПЦ МП

КИЇВ. — Про долю Успенського собору Києво-Печерської Лаври та комплексу споруд Новгород-Сіверського Спасо-Преображенського монастиря йшлося під час зустрічі 10-го березня прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка з Митрополитом Української Православної Церкви Московського Патріярхату Володимиром (Сабоданом). Сторони обговорили необхідність відновлення пам'яток світової культури. В. Пустовойтенко зазначив, що Уряд зробить усе можливе, аби зберегти ці споруди для нащадків. Під час зустрічі також обговорювано міжконфесійну ситуацію в Україні та хід підготови до святкування 2000-річчя Різдва Христового.

ВИКОРИСТОВУЮТЬ ЧУЖІ ІДЕЇ

КИЇВ. — Партія "Реформи і Порядок" оприлюднила заяву, у якій інформує, що "окремі кандидати на депутатів Верховної Ради використовують авторитет Партії "Реформи і Порядок", оскільки її популярність невпинно зростає. Зокрема, під час зустрічей з виборцями рогатинський підприємець Ігор Насалик, кандидат на народного депутата від 85-ої виборчої округи, заявив про свою участь у випрацюванні пакету законопроєктів "Економічне зростання", підготованого лідерами ПРП. Голова партії Віктор Пинзеник поінформував журналістів і громадськість, "що ця людина ніяк не пов'язана з вищезгаданими документами".

БАТАЛЬЙОНИ НАРОДНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТИ

КИЇВ. — "Наші батальйони будуть приходити до урядових осіб і викидатимуть їх з кабінетів", — заявив на пресовій конференції Всеукраїнського Об'єднання "Вітчизна" голова Громадської надзірної ради, голова об'єднання та радник Президента України Вілен Мартиросян. За його словами, при ВО "Вітчизна" вирішено утворити чотири батальйони народної справедливости. Їх утворюється для захисту кадрових військовослужбовців, ветеранів, жінок та молоді. В. Мартиросян підкреслив, що ці батальйони не матимуть зброї. До створення батальйонів спонукала корупція серед державних керівників. В. Мартиросян висловив недовір'я прокуратурі, судовим, державним чиновникам, та Конституції України. Він також висловив свою думку з приводу арешту президента концерну "Денді" Михайла Бродського. В. Мартиросян зауважив, що у конфлікті між міністром внутрішніх справ України Юрієм Кравченком та М. Бродським він стане на сторону останнього і виступить на його захист. "Сьогодні арештували Бродського, завтра арештують будь-кого", — зазначив голова Всеукраїнського Об'єднання "Вітчизна".

Створено тимчасову виборчу комісію

Київ (УНІАР). — Тут 11-го березня відбулося перше засідання Тимчасової спеціяльної комісії Верховної Ради України з виборів народних депутатів.

На засіданні обрано голову комісії. Ним став Олександр Нідзієв. Затверджено положення про комісію, визначено її структуру, механізм здійснення наглядових уповноважень безпосередньо у виборчих округах, також визначено представників у Центральній виборчій комісії, у структурних ланках апарату Верховної Ради.

За словами Олександра Нідзієва, мета комісії полягає у вивченні питань, пов'язаних з проведенням виборів народних депутатів, здійсненні контролі за дотриманням Центральною виборчою комісією і окружними комісіями закону про вибори народних депутатів України. Комісія працює до першого засідання Верховної Ради нового скликання і подає їй остаточний звіт про проведену працю.

До уповноважень комісії входить вивчення і аналіза рішень і документів Центральної виборчої комісії та окружних комісій на предмет їхньої законности і обґрунтованости. Вона також приймає і скеровує до органів прокуратури, керівництва Верховної Ради подання щодо скарження актів ЦВК і окружних комісій. Крім того комісія зобов'язана реагувати на будь-які виявлені нею спроби та факти втручання чи незаконного впливу на діяльність Центральної, а також будь-якої окружної чи дільничої виборчої комісії.

О. Нідзієв зауважив, що голові комісії надано право в разі необхідности приймати рішення про комісії, готувати проєкти законів для удосконалення виборчого законодавства. Підготовлені на основі цих рішень законопроєкти після їх схвалення комісією вносяться на розгляд Верховної Ради України.

А. Бразаускас і Л. Каденюк стали лавреатами нагороди ім. Пилипа Орлика

Київ. — Журі міжнародної нагороди ім. Пилипа Орлика визначило п'ятьох лавреатів за 1997 рік, серед яких — колишній президент Литви Альгірдас Бразаускас і перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк, повідомила 12-го березня УНІАР.

Трьома іншими нагородженими є посадник Одеси Едуард Гурвіц, голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко і президент правління акціонерного товариства „Укрпромінвест" Петро Порошенко.

Заохочувальними нагородами відзначено журналістку Національного радіо Ему Бабчук, колишнього амбасадора ЗСА в Україні Вілліяма Міллера, ведучого телепрограми „П'ятий кут" В'ячеслава Піховшека.

Міжнародну нагороду ім. Пилипа Орлика присуджується із 1993 року за значний вклад в демократизацію українського суспільства, заслуги в розбудові і становленні української держави, за гуманізм та захист прав людини.

У СВІТІ

КІМ ДАЙ ЯНҐ, НОВООБРАНИЙ південнокорейський президент у п'ятницю, 13-го березня, схвалив найбільш засягаючу в історії країни амнестію, очищуючи записи понад 5.5 млн. корейців і звільняючи з тюрем безліч політичних в'язнів. Це був несподіваний і відважний крок президента Кім Дай Янга, котрий сам був колись політичним в'язнем. Його співробітники твердять, що це допоможе у плеканні нового етапу об'єднання у Південній Кореї. Міністер юстиції Парк Соню Чун, проголошуючи на пресовій конференції згадану амнестію, висловив з цього приводу також і свою думку, бо уважає, що ціллю такого поступовання президента є сприяти однозгідності та переборотти теперішню економічну кризу. Офіційні чинники міністерства юстиції не могли відразу сказати чи ця амнестія відноситься також і до північнокорейського Ву Янг Гака, котрий вже перебуває в ув'язненні 39 і пів року.

РОСІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Борис Єльцин у п'ятницю, 13-го березня, анулював усі свої зустрічі після того, як лікарі сказали, що в нього є сильна інфекція дихального тракту. Пресова служба Кремля повідомила, що 67-річник Б. Єльцин має біль горла, спричинений згаданою інфекцією, і лікується антибіотиками. Б. Єльцин перебуває у своїй дачі поза Москвою та не буде перебувати в лікарні. Коротке повідомлення з Кремля стверджує, що Б. Єльцин має труднощі з мовленням, але температура в нього нормальна. Б. Єльцин останніми роками страждав від серцевої вади та інших проблем здоров'я, а це почало викликати сумніви чи він спроможний керувати державою.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 12-ГО БЕРЕЗНЯ, державні урядові чинники повідомили, що вперше від 1930 року кількість нових ракових захворювань у ЗСА зменшується. Крім того, зменшились смертні випадки від хвороби рака, тенденція про котру згадується вперше у звітах з листопада 1996 року. Разом, ці два прояви дали нові надії експертам і можливо 27 років після того, як президент РичардНіксон виповів війну проти рака, країна справді починає побороювати ту політичну загрозу життя своїх громадян. Д-р Джеймс Маркс з Центру контролі та запобігань хворіб звітуючи про хвороби рака, зазначив, що „тягар страху несений суспільством з приводу згаданої хвороби повинен би дещо облегшитися, бо виглядає з пістряком можна боротися і вже маємо успіхи". Експерти приписують упадок нових захворювань пістряком, змінам поведінки загалу, зокрема боротьбі з куренням цигарет.

Д-Р БРАЄН МАРСДЕН, ДИРЕКТОР Центрального бюра астрономічних телеграм з Смітсонської астрофізичної обсерваторії у Кеймбридж, Масс., минулої середи, 11-го березня, подав до загального відома, що 26-го жовтня 2028 року, великий астероїд пролітатиме приблизно 30,000 миль від Землі. Він також відразу зазначив, що обчислення не є точними і тому немає потреби негайно турбуватися можливістю загрози зудару астероїда зі Землею. Один день після цього повідомлення, обчислення інших астрономів, зокрема з НАСА Лябораторії реактивної рушійної сили в Пассадіні, Каліф., та його власних точніших обрахунків, д-р Б. Марсден погодився, що можливість сутички астероїда зі Землею зовсім не існує.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Трагедія освітньої системи в ЗСА

Від довшого часу американську публічну освітню систему переслідують всілякі клопоти. Найперше на поверхню виплили проблеми знання, котре виказалося досить обмеженим у багатьох публічних освітніх установах — від передшкілля до коледжів і університетів включно. Опісля виникли дисциплінарні питання в публічних початкових і середніх школах, які у великій мірі переходили разом з деякими проблематичними середньошкільниками до університетських містечок (кемпусів).

Знавці, учителі та виховники твердять, що проблема недостатнього знання з різних дисциплін мала свій початок у ранніх 60-их роках, коли через протести, клопотання та тиск організацій громадських прав у середніх і вищих навчальних публічних закладах країни почали обнижувати рівень знань, щоб мати відповідні квоти учнів з відповідним расовим чи етнічним тлом. Ця практика в дуже короткому часі виявилася надто некорисною не тільки для публічних шкіл, коледжів і університетів, але в першу чергу для цілого покоління молодих людей, котрі, опинившися у дійсному світі, побачили свої нестачі та недоліки знання, маючи елементарні труднощі у зрозумінні та виповненні звичайних аплікацій для праці чи інших потреб життя.

Крім того, наслідки тих практик перейшли на наступне покоління, котре, коли прийшлось здавати звіт зі своїх знань, виявились далеко позаду своїх ровесників з інших країн світу, зокрема в ділянках читання, математики та стислих наук. Почали бити на сполох і останні два президенти країни та їхні уряди розвинули широкомаштабні пляни, щоб запобігти цьому лихові. З обниженням академічних вимог, до середніх і вищих навчальних закладів країни продістався учнівський та студентський елемент, якого першочерговою ціллю не було здобуття знання чи будь-яких професійних спеціяльностей. Неґативна діяльність того елементу серед учнівсько-студентської громади дійшла до таких розмірів, що стала шкідливою та загрозливою. Однак і цей феномен учителям, виховникам і адміністраційному персоналові помало вдалося елімінувати, але його наслідки в той чи інший спосіб залишили свій слід.

Ще не вспіла країна потішитися своїми здобутками в ділянці публічної освіти, як на арену вступило свіже лихо, котре хоч і не безпосередньо впливає на знання чи виховання молодих людей, посередньо воно має погані впливи і наслідки. Мова тут про страх виховників, учителів, учнівських дорадників і шкільного адміністраційного персоналу говорити правду про їхніх вихованців. З такими закидами останніми днями появилися звідомлення на сторінках преси та в інших засобах масової інформації, і новий феномен може мати далекосяжні наслідки, коли йому не зарадити негайно. Ідеться про те, що страх згаданих осіб є зв'язаний з їхніми можливостями допомагати молодим людям якнайкраще підготовлятися до життєвих обов'язків: праці, відповідальности, віри у власні спроможності та осягнення особистих успіхів. Цей страх базується на можливих леґальних ломиголовках, якщо вони даватимуть своїм учням оцінки їхніх справжніх осягів і рекомендації, котрі можуть бути для них перепоною вступати до коледжів і університетів. Крім того, університети мають претенсії до адміністраторів і учнівських дорадників, що вони не подають повного і правдивого фактажу, що в свою чергу створює непередбачені клопоти, як відомий випадок з прийняттям до Гарварду студентки, котра, як пізніше виявилося, забула згадати на аплікації про те, що будучи підлітком убила свою маму-алькоголічку.

Приглянувшись усім тим, щоправда, демократично леґальним колодам на шляху тих, які намагаються вивести молоде покоління в люди, можна зрозуміти всю трагічну ситуацію американської публічної освітньої системи, а разом із тим виховного процесу в загальному. Дивує тільки те, що Уряд, шукаючи шляхів поліпшення виховно-освітнього процесу в країні, не завдасть собі труду перевірити доцільність усіх тих законів, які дозволяють на право протидіяти основним засадам виховного процесу — чесности та правдомовности.

Ігор Лесик

ШЕВЧЕНКО І ДУХОВИЙ СТАН УКРАЇНИ

Духова сила великого генія України не була б такою промовистою, коли б вона не була основана на фундаментальних елементах людського буття: на національних і моральних ідеалах. Критеріями до оцінки і віддзеркалення загальнолюдських гуманістичних вартостей були у Шевченка ідеї всеслов'янської соборности, всеслов'янського замирення на засадах братньої любови, рівности і справедливости.

Ідея братерства в українському народі повинна, на думку Шевченка, виростати „на тлі безкомпромісового осудження гріхів своїх і тверезого очищення національної совісти над розритими могилами своїх предків" (М. Жулинський, 1991 рік).

Прагнення до осягнення національної гармонії висловив Шевченко простими словами:

Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю.
(І мертвим, і живим, і ненародженим).

На превеликий жаль, оця золота думка Шевченка осталась тільки на папері. Її бездушно повторюють на сценах театрів... Історичне колесо на загубило з української ментальности руїнницького почуття самолюбства, защепленого у народі ще за княжих часів. Понад 70 років неволі у найстрашнішому в історії людства терористичному режимі створили тип манкурта, який не пам'ятає знущань над українським народом і не шанує його кривавої боротьби за волю. Як абсолютний невільник він підставляє шию під зашморг віковічного ворога, нехтуючи навіть йому вигідною девізою: „Жиймо як брати, але кожний у своїй хаті".

За що ж боролись
ми з ляхами?
За що ми різались
з ордами?
За що скородили списами
Московські ребра?
(„Чигрине")

Так спитав би і тепер Шевченко тих, які замість спільними силами рятувати Україну від загибелі, відкрили свої пориви до влади у формі 30-ох партій на рідних землях і двох „централь" у західній діяспорі.

Коли у часах Визвольних змагань головною рушійною силою у боротьбі за незалежність України був патріотизм, сьогодні принципи незалежности пожертвували в ім'я поєднання з віковічним ворогом. Українська влада із гістеричним захопленням оспівує 10-річний акт „економічної" угоди України з Росією, забувши про імперіялістичні пляни Москви. Відвертається Україна від Заходу, бо боїться його і не вірить йому. Отже, на думку вишколених у совєтському дусі „ідеалів", краще буде влитись у російську імперію, забути за самостійну Україну і в цей спосіб вивести Україну з її важкої економічної кризи. Їм байдуже, що в парі з такою „політичною стратегією" йде цілковите зросійщення населення, втрата національної самобутности, а вкінці втрата незалежности у всіх її аспектах. Можна б було навести сотні цитат з „Кобзаря", щоб нагадати цим манкуртам, хто вони є і для кого вони повинні жити: чи для чарки і ковбаси, чи для майбутніх поколінь... Але ж питає народна приповідка: чи можна вилічити мертвого чоловіка?

На щастя, не всі в Україні є духово мертві. Є ще свідомі українці по обох боках океану, які останками сил боронять, хоч в ідеологічному аспекті, концепцію чесного українця, який іде слідами Великого Пророка українського народу Тараса Шевченка.

Віримо, що їх гаряча молитва до Господа Бога виведе блудних синів України із шляху до неволі і поведе їх на чесну службу українському народові. Сподіємось, що й еліта діяспори зрозуміє небезпеку від парадоксальної атмосфери, у якій домінує індивідуалізм, жадоба до відокремлености і т. д., і об'єднається під одною центральною організацією, бо цього вимагає інтерес української нації. Вже настав час, щоб українська спільнота перенесла свої емоції під час святочних виявів евфорії до практичного щоденного життя і спільними силами приступила до відбудови українського життя на дійсно демократичних засадах.

Наталія Пазуняк

Жіноцтво активізується

Настигла нас тут вістка з України: Там створено вже Національну Жіночу Раду України. Ми радіємо завершенням цього творива як виявом єднання національно-демократичних сил серед українського жіноцтва в Україні. Яка сама структура Ради, ми ще не знаємо, і це не суттєве. Ми віримо в здорове духово ядро українського жіночого руху від його початків, а це ж його продовження в нових умовах — за української державности.

В різні історичні періоди діяв він, офіційно й неофіційно, нераз підпільно, діяв в Україні й поза її межами. Це був, як відомо, своєрідний рух емансипації й фемінізму, в якому всюди і завжди ставилося на перше місце добро і долю українського суспільства як цілости, добро і долю всієї нації, довгі десятиліття поневоленої. І аж на другому, а то й третьому місці була доля і роля самої жінки-матері. Цієї настанови не треба було пропаґувати й виборювати, бо то розумілося само собою. Це й була завжди та унікальність українського жіночого руху. І зайвим було б пригадувати й давати приклади на те, що коли діти, родина, громада й нація бували в смертельній небезпеці, то із львиним завзяттям ставала в обороні найціннішого скарбу — самого життя — українська жінка. І ніколи не перемагали у найвищому нап'ятті даного почину і змагу особисті чи групові-партійні настанови, персональні амбіції чи ворогування. Все відсувалось набік, прочищалась дорога для національної єдности.

Припускаємо, що і цим разом — у надзвичайно важких і несприятливих умовах життя й боротьби в Україні — перемогла саме ця настанова. Деталів ще не знаємо, але радіємо довершеним і бажаємо від усієї душі боротися з усією силою, притаманною тільки українській жінці-ідеалістці — всіма можливими леґальними шляхами за здійснення української національної державности, за чесність українського суспільства після всіх моральних випробувань за здоров'я його, за силу і — перемагати!

Саме з такою настановою боролося й наше жіноцтво поза межами України. Саме ця настанова дала змогу незадовго після закінчення Другої світової війни, в 1948 році, створити Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Нашому жіноцтву, що пережило біль вигнання із рідних осель, що тілом своїм охороняло немовлят від неочікуваних куль і ударів, що зберігало дітвору в підвалах бомбардованих міст Европи, що в голоді й холоді европейських попелищ не втрачало віри у життя і завзяття у всіх починах своїх, — не ставити як перешкоду різниць політичних середовищ, різниць віровизнань, походження із тих чи інших земель України. Тому, що треба було боротись за саме життя родини — громади — нації.

Створено законні основи СФУЖО — статут, зложений нашими жінками-правниками — Дорою Рак, Іриною Павликовською, Дарією Ребет. Вони дали свій інтелект і своє професійне знання, а головно свою національну спрямованість, щоб при умовах існування „залізної заслони" дати правну основу для дії українського жіночого руху на період трагічної відмежованости від України. Одночасно не діяти задля інтересів цієї незмінної для всіх українців України, отже ради неї, а не в її імені.

Праця СФУЖО — це був новий значний етап українського жіночого руху, якого не можна переціннити. Основні цілі були: зберегти родину, громаду в фізичному й моральному здоров'ї, охороняти дітей і молодь від денаціоналізації, за збереження власної ідентичности і, з другого боку, на міжнародному форумі виступати організовано, з документальними еляборатами в обороні української жінки в поневоленій Україні. У складових організаціях СФУЖО в країнах поселення застосовувано ці напрямні згідно з їх кліматичними особливостями та різновидами їх політичних структур так, як це найкраще відповідало потребам української родини.

Після кардинальних історичних переломів прийшла нова доба — української державности, коли „залізна заслона" впала. На мапі світу появилась Україна як самостійна держава.

Ця держава ще не досконала, з великою і грізною економічною кризою, що триває, із багатьма ще залишками совєтського наслідця на широких просторах нової держави. Але Україна як держава із конституцією є, а якість її перетворень треба виборювати.

Ця історична обствина ставить український жіночий рух перед дилемою: включитися тим чи іншим чином, згідно із своїми можливостями, у виборювання нових здорових форм суспільства й долі української жінки й родини, чи ізолюватися від часто непривабливих умовин у післясовєтській Україні й обмежитися до праці на тих поселеннях,

(Закінчення на стор. 3)

Бронислава Скорупська

Роля української жінки в УПА

I

Гойдайте ж кличний дзвін, крешіть вогонь
із кремнів!
Ми ж радістю життя вас напоївши вщерть —
Без зайвих слів і без зідхань даремних
По ваших же слідах підемо хоч на смерть!

Так писала Олена Теліга — поетеса-патріотка, член Організації Українських Націоналістів. „Кличний дзвін" вона гойдала пером — це була її зброя. Відразу після зайняття німцями Києва Олена Теліга зі своїм чоловіком Михайлом повернулися в Україну з еміґрації. Там вона, будучи редактором журналу „Літаври", безстрашно і безкомпромісово виступала в обороні свого народу перед брутальним окупантом і за те була заарештована і загинула смертю героя з рук ґестапо 1942 року. Мужність Олени Теліги стала прикладом не тільки для жінок, але й для всіх українських патріотів.

У народі на початку війни з'явилися ілюзії на краще, але швидко вони зникли. Народ вирішив сам стати в обороні свого краю, і на Поліссі зорганізовано Українську Повстанську Армію. Ініціятором того почину був Тарас Бульба-Боровець. Це був палкий патріот і він мав візію. Вже 1939 року дістав схвалення від Президента Української Народної Республіки в екзилі Андрія Лівицького створити військову формацію і уповноваження діяти так, як того вимагає ситуація на місцях. Назвали цю формацію „Поліська Січ" і вона почала діяти вже в липні 1941 року.

В той час інші політичні групи вважали того роду боротьбу з окупантом недоцільною, але коли невдовзі німці виявили свої справжні нищівні пляни щодо України, коли Україна палала в огні і стікала кров'ю, коли доконувалися найжорстокіші злочини супроти українського народу, супроти людства — тоді-то ліс ожив. Люди Полісся й Волині, а пізніше Галичини й інших реґіонів України поповняли ряди „Поліської Січі", а трохи пізніше творилися інші загони: одні під командою Андрія Мельника, другі — Степана Бандери. Всі вони з вірою і самопосвятою боролися та ту саму Україну, хоч дещо іншими методами. Вкінці всі три групи були приєднані до групи під командою Романа Шухевича — ген. Тараса Чупринки.

У той жорстокий час українська жінка не була пасивним спостерігачем — вона включилася в активну боротьбу. Це, мабуть, перший раз в історії, коли не одиниці, а тисячі жінок стали поруч чоловіків визволяти батьківщину. Їх не треба було мобілізувати, ані вживати пропаґанди — вони йшли на поклик крови, бо, за словами Олени Теліги:

„...Рвуться пальці довгі і стрункі,
Роздерти звички, мов старі котари.
Щоб взяти зброю з вашої руки
І вдарить твердо там, де треба вдарить!"

Були це жінки з різних суспільних прошарків. Дехто з вищою освітою, студентки, міщанки, селянки. Кожна з них віддавала для цієї боротьби все, що мала: вміння, свої сили, а як треба, то й життя.

У короткій статті важко охопити всі аспекти ролі жінки в УПА — їх було багато. Рух той почався ще 1939 року від підпілля, „Поліської Січі", потім УПА, яка протрималася аж до 1954 року. В останніх роках ряди їх дуже прорідли, і не було вже кому зводити боїв — залишалася лише пропаґанда. Вони далі розповсюджували летючки поміж населенням та старалися, проживаючи переважно по криївках, зберегти своє життя.

(Продовження буде)

З ЛИСТІВ З УКРАЇНИ

Ситуація в Україні очима львів'янина

Хворіти громадянам категорично не рекомендується, бо лікарі вимагають оплати, і то в долярах. Пенсії не розраховані на те, щоб платити за медичне обслуговування. Гуманітарна допомога, особливо ліками, часто зникає в глибоких кишенях медперсоналу. Плюгавий це тип, отой „гомо совєтікус"!

Але є і позитивні явища, не до подумання в умовах Совєтського Союзу. Одна лікарка добилася, що її донці перещепили печінку у Франції. За совєтських часів цього не можна було б зробити. На це треба було б бути членом Політбюра. Колись заборонялось лікарям виписувати ліки, яких не було в совєтських аптеках. Тепер повідкривалось багато приватних аптек з великим вибором лікарств. Люди готові були віддати останні гроші, щоб допомогти близьким, але не могли того зробити. В наш час такої проблеми нема. Тільки аби гроші. Згідно зі статистичними даними, в Україні зареєстровано на 1-го січня 1998 року 5 мільйонів приватних автомобілів. Якщо цю цифру помножити на 3 (члени сім'ї), або 5, то отримаємо 15 мільйонів забезпечених громадян, котрі можуть собі купувати навіть дуже дорогі ліки. Не так уже зле. До того треба додати ще кілька мільйонів, котрі приховують свої доходи, і маємо образ України не такий уже похмурий, як виникає з донесень Центрального статистичного управління.

Знов і знов повертаюся до минулих десятиліть, коли постійно бракувало то одного, то другого необхідного товару, і не можу звикнути, що тепер усе є. За наповненням товарами і харчами, довоєнний Львів навіть не вмився до сучасного. М'яса, м'ясних виробів, молока, сметани, різноманітних сирів, солодощів, включно із швайцарською чоколядою, ананасів, помаранчів, кокосових горіхів, бананів, вин і горілок та лікерів з усього світу є повно на кожному кроці. Широчезний вибір і промислових товарів. На ринку представлені відомі світові фірми, особливо в електроніці. Одяг, взуття — доброї якости і кілька разів дешевше, ніж в Америці.

В загальному життєвий рівень набагато вищий, ніж до війни. Де хто колись бачив сільську жінку, котра несе на село банани чи помаранчі? Найгірше матеріяльно забезпечена інтелігенція. Хто має здоров'я — то, не зважаючи на кваліфікації, іде на заробітки. В нафтоносній Тюмені в Сибіру маємо 600,000 українців. Недавно дали їм культурну автономію. Не зрозуміло, чи москалі так здемократизувалися, чи зробили це для того, щоб вимагати того самого для Донбасу. Побачимо.

Впадає у вічі постійне зростання кількости прекрасно оздоблених крамниць, кав'ярень, пунктів швидкого харчування, ресторанів. Гарно, по-мистецьки оформлені не тільки інтер'єри, але і фасади. Кольорова плитка (кафлі) граніт та інші імпортні матеріяли змінюють не до пізнання вигляд вулиць, навіть в тих місцях, де переважали австрійсько-жидівські чиншові будинки.

Здійснюється проєкт відновлення центру Львова. На сьогоднішній день відновлено вул. Академічну. І не тільки фасади, але й дахи, брами. З якогось міжнародного фонду виділяють для Львова доволі значну суму грошей на відселення мешканців з історичного центру. Будуть розмонтовувати трамвайну лінію, котра перетинає центр. Місто закупило малі автобуси марки „Пежо" і вони забезпечили усі маршрути, куди не проходили трамвайні і тролейбусні лінії. Тепер можна швидко добратися до кожного пункту Львова за відносно невисоку ціну — 50 коп. На жаль, „невелика ціна" у нас не означає „доступна ціна". Значна частина населення не працює. Більшість міського населення має кузинів чи родичів на селі, дістаючи звідти необхідні харчі. Багато міщухів також порпаються в городах, які їм виділила міська влада. Гірша справа у напливового елементу. Мали колись добрі пенсії, певні привілеї, тепер все пропало, і виють. Дивно, що не виїжджають. В Україні вони виявляють таку прив'язаність до місця проживання, яку важко запримітити у них в Росії. В Естонії тим російським родинам, котрі бажали б виїхати, пропонують допомогу на влаштування в новому місці — 20,000 долярів. Не хочуть. Відчувають до своєї „родіни" алерґію.

Останнім часом в наслідок нерішучости Уряду в національному питанні „рускоязичніє" піднімають голови. Починають в урядових установах говорити по-російськи, навіть у Львові. В даний час трохи притихли, після подій 7-го листопада минулого року (річниця „жовтневої революції"), коли на контрдемонстрацію вийшла велика кількість людей і біля 3,000 студентської молоді. Подерли їм червоні прапори, кілька соколів дістало попід ребра. Секретареві Львівського обкому Комуністичної Партії України товаріщу Голобу довелося публічно задемонструвати свої досягнення в спринтерському бігу.

Усі наші негаразди меркнуть на тлі повзучої корупції, яка роз'їдає державний організм. Заражене нею громадське життя, політичне і навіть наукове. Яскраво це ілюструє кар'єра колишнього начальника Львівського управління лісового господарства, колись товаріща, а тепер пана Фурличка. Він, будучи нач. управління, висунув свою кандидатуру на депутата Обласної Ради. Терором і залякуванням змусив лісничих, а ті — лісників, до аґітації на його підтримку. Всупереч законові, змусив лісничих виписувати людям лісоматеріяли, щоб люди за нього голосували. Лісничі зі шкіри вилазили, але боялися, що в разі спротиву втратять працю. Тепер висунув свою кандидатуру на депутата до Верховної Ради України. Метода така сама.

Наступний приклад уже з іншої „опери". Д-р Циньовський і його шваґер вирішили продати своє мешкання, а гроші мали піти на закінчення будови власного будинку. Знайомий полковник міліції звів їх з посередницею, яка займалася продажем мешкань. Вона очолювала офіційну зареєстровану посередницьку фірму. Посередниця оформила мешкання на свою маму (інше прізвище), а д-ра Циньовського і його шваґра посадила в авто і повезла за місто, нібито для передання домовленої суми (щось біля 60,000 дол.). З цього моменту за

(Закінчення на стор. 3)

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ ПОВІДОМИЛИ, що Пентагон закінчив слідство і прийшов до заключення, що пілот і обслуга американського реактивного літака типу ЕА-6В є винними у минуломісячному трагічному випадку в Італії, де загинуло 20 осіб, коли згаданий літак при шаленій швидкості, летючи надто низько, зачіпив линву лещатарської гондолі, недалеко лещатарського містечка Кавалєзе. Після тієї катастрофи мешканці околиці, де сталася катастрофа, твердили, що дуже часто американські та італійські реактивні літаки під час вишколу зухвало шугали в цих альпійських міжгір'ях. Якщо пілот і залога будуть оскаржені та покликані до судової відповідальности то їм грозить військовий суд і ув'язнення.

КОМІТЕТ ЗБІРКИ ФОНДІВ ВИДАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ проф. ГРИГОРІЯ ВАЩЕНКА

проголошує **другий** список ШАНОВНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ, які відгукнулися на наш заклик. Зібрані фонди призначені на видання педагогічної спадщини професора Григорія Ващенка, колишнього ДЕКАНА УВУ в МЮНХЕНІ, РЕКТОРА ПРАВОСЛАВНОЇ ДУХОВНОЇ АКАДЕМІЇ в Мюнхені, виховника української молоді Пласту і СУМУ. Список охоплює від **10-го грудня 1997 р. до 10-го березня 1998 р.**

	5,000.00 дол.	Фундація „Спадщини“ при Першому Укр. Фед. Банку в Чикаго, Ілл.;
	500	д-р Фольварків Оксана;
по	200	Ґурський Михайло, д-р Веселий Орест;
по	100	Данилишин Ярослава, д-р Залізняк Юлія і Мирослава, Лисак Микола і Марія, д-р Прокопів Володимир і Ольга, Чорний-Досінчук Микола і Стефанія, Яровенко Вадим і Марія;
по	50	Адріядіс Микола і Ірена, д-р Богданів Віталій і Олександра, Венгерчук Олег і Оксана, Венґерчук Остап, Воронів Олександер і Оксана, Галатин Павло і Стефанія, Довгенко Михайло, Долинюк Орест і Любов, Івахів Ярослав і Гадвік, Опацький Павло, Кецман Дмитро, Кузик Дарія, Лоза Уляна в св. п. мужа проф. Михайла, Матула Петро і Ольга, Мирошниченко Мирослава, Мудрак Василь і Марія, Осадца Мирон і Богданна, Укр. Православна Кред. Коопер. в Ню Йорку;
по	40	Іваночко Зенон, Тимочко Ярослав і Марія;
по	25	Бах Людвік, Зобнів Любомир, Мак Петро і Катерина, Машталір Іван, Мельник Орест, Михалевич Ніна, Навроцький Юрій і Христя, Похмурський Богдан, Юнко Дмитро;
по	20	Антипів Ксеня, Бандз Ґералд, Бачинська Марія і Оксана, д-р Василів Орест, Кобаса Олександер, Курило Галина, Курило Ольга, Лесів Андрій, Мирон Григорій, Панчишин Степан,
	15	Заліський Антін і Ольга;
по	10	Древницький Дарія, Пригода Юрій, Солецький Андрій, фірма продажі авт Орест, Хомишак Іван, Чумак Віктор;
по	5	зложило шість осіб на суму 30.00 дол.

ЗБІРКОВА ЛИСТА ПЕТРА ЛАГОЛИ:

по	20 дол.	Павлишин Дмитро, Валлес Ірина, Василина Мирослав, Бурий Тарас і Софія;
	100	Лагода Петро;
		Мичковяк Люба;
по	10	Лазарович М., Корлятович Павлина, Крілатий Семен;
по	5	Фалат Осип, Міґелин Д.Н., Хробак Петро, Магоцький Іван.

Комітет збірки сердечно дякує всім ЖЕРТВОДАВЦЯМ, які розуміють потребу української книжки під сучасну пору в нашій МОЛОДІЙ ДЕРЖАВІ. Комітет просить хто бажає хоч би найменшою пожертвою, причинитися до цієї важливої справи у вихованні молодого покоління на правдивій історії і культурі України, яка повинна перебрати керму у нашій МОЛОДІЙ ДЕРЖАВІ, в якій як бачимо дальше молоде покоління читає видання з совєтсько-московською символікою ще й російською мовою.

Допоможім, як можемо і скільки можемо, (найменша пожертва зробить різницю, як кажуть в ЗСА).

Доложім свою цеголку у велику будівлю України. Не дозвольмо тим, що проповідують „не треба української мови по школах“ „у Верховній Раді України можна говорити російською мовою“. **А ми покажім, що УКРАЇНСЬКА МОВА „МУСИТЬ БУТИ У НАШІЙ ДЕРЖАВІ“.**

Ще раз сердечно дякуємо за вашу пожертву і просимо на дальше о співпрацю з нами.

Чеки просимо виписувати на: UFU FOUNDATION, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ.

Ваша пожертва буде зарахована до попередніх ваших пожертв при Фундації УВУ, і ви можете відтягнути її від податків.

**UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
Foundation, Inc.
43 St. Marks Place
New York, NY 10003**

КОМІТЕТ СПАДЩИНИ проф. ГРИГОРІЯ ВАЩЕНКА при ФУНДАЦІЇ УВУ в ЗСА

„Чап-Чалап“ просить допомоги

Під час Різдвяних Свят Видавнича Колеґія „Українська Книжка“ звернулася до читачів з проханням бути жертводавцями на видання коміксів мистця Едварда Козака „Чап-Чалап“ для дітей в Україні. Вже надійшли перші пожертви, але кількість їх мізерна. Дуже просимо про допомогу, бо кошт видання великий, а книжку треба видати якнайскоріше. Читаємо в пресі про те, як мало українських книжок в Україні, то чому не стараємося змінити цю ситуацію бодай настільки, наскільки є в наших можливостях? Тим більше, що люди, охочі до праці на благо громади, є і беруть на себе відповідальність підготувати веселу книжку для дітей та видати її в Україні, щоб там і поширити по бібліотеках, школах та дитячих садочках. Прилучіться до цієї благородної справи, і ви матимете душевну насолоду, бо ж книжка потішатиме малих знедолених українців.

*Про талант мистця
Едварда
Треба б нам пісні
складати,
Та покищо „Чап-Чалапа“
Треба нам надрукувати.*

*Гей, Фронти,
Візьміть до себе
Чап-Чалапа всередину
І за книжку для малечі
Бийтеся аж до загину!*

*Дивізійні кадри також
До лав можуть
приставати,
Щоби книжку „Чап-
Чалапа“
Дітвора могла дістати.*

*Не вагайтесь — скільки
дати.
Гроші — справі лиш
підмога,
А найбільше користь:
Книжка —
дітям нашим допомога!*

*Вони підуть з Чап-
Чалапом
Гори, ріки й ліс вивчати,
Щоб про свою Україну
Якомога більше знати!*

Шановні жертводавці! Присилайте свої датки на адресу Фундації „Українська Книжка“: Publication Fundation „Ukrainian Book“, 18 Briarwood Rd., Base, Jersey Sity, N. J. 07305; або: Sev. Acc. #19296-00, Self-Reliance (NY) Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Любов Часто,
президент Фундації „УК“

Василь Олійник,
Долина, Україна

Благослови

*В обличчя нам вітри століть
Свинцем і пилом віяли,
Щоб побороти, сполонить
І по світах розсіяти.
Одні хлопами звали нас,
А інші мазепинцями,
Та ми були — були весь час
Із вами українцями.
Зійшла Вкраїна, мов зоря,
Понад шляхами сивими.
Чому серця в нас не горять
Єдиними поривами?
Чого вагаємось тепер:
Чи бути, чи не бути нам?
Невже козацький дух помер,
Той, що воскрес під Крутами?
Скажімо світу, хто ми єсть,
Якого роду-племені,
Що не згубили власну честь
Під бурями шаленими.
А хто зломивсь, як олівець,
Хто відцурався рідного, —
Погасне, наче каганець,
Загубиться безслідно він.
О, Боже, нас благослови,
Коли виходим сіяти,
Як на дорогах життєвих
Стрічаємося з мріями.
І землю нашу вбережи,
Заклечену калиною,
Щоб на планеті і в душі
Була лиш Україною.*

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Україну чотири рази обирали членом Економічної і соціальної ради ООН, три рази — членом Комісії з питань народонаселення та розвитку, три рази — членом Комісії прав людини.

Постійне представництво України при ООН в Ню Йорку засноване рішенням Ради Міністрів України 24-го березня 1958 року.

З постанням незалежної України її міжнародний авторитет зріс ще більше. Як відомо, головою 52-ої сесії Генеральної асамблеї ООН обрано міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, і саме під його головуванням в ООН тепер відбуваються позитивні зміни, які мають привести до підвищення ефективності цієї впливової міжнародної організації.

В кінці виступу В. Єльченко сказав: „Я щасливий, що й мені випала честь бути керівником української місії при ООН. До мене на цьому пості працювало десять представників України. Багатьох з них вже нема серед нас. Усі вони вірили в кращу долю України. Це частка нашої історії, яку ми всі повинні шанувати“.

ПОДІЇ

КОНФЕРЕНЦІЯ У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон. — Місцеві Осередок НТШ і Відділ УВАН влаштовують конференцію, присвячену роковині Т. Шевченка. Участь братимуть: В. Наконечний, М. Французенко, Б. Ясінський та С. Максимюк. Конференція відбудеться у неділю, 22-го березня, в приміщенні українського католицького крайового собору Пресвятої Родини, 4250 Harewood Rd. N.E. у Вашінґтоні. Початок о год. 2-ій після полудня.

Жіноцтво...

(Закінчення зі стор. 2)

які потворили свої умови життя української спільноти? Що ж до України, то допомагати чим можливо, але не зв'язуватися з її жіноцтвом правно-леґальними зв'язками.

Прийнявши цей другий варіянт діяльности, наше організоване діяспорне жіноцтво тим самим ізолюватиметься від нашого духового материка — України, незалежно від того, в яких умовах Україна перебуває. Розуміється, ми свідомі того, що це не мусить бути остаточним рішенням, адже поглянувши в суть справи, можна скореґувати дещо в основних напрямких. Екзекутива СФУЖО через свою статутову комісію може, взявши до уваги певні проєкти змін статуту з боку тих чи інших складових організацій і вислухавши думку інших, себто усіх 22-ох членів СФУЖО, постативи на нараду Управи їх пропозиції й вирішивши справу, обговорену всесторонньо може ще до 50-ліття СФУЖО в листопаді 1998 року створити певні правні умови, чим зможуть запевнити можливість членства в СФУЖО — дійсного чи асоційованого — організацій з України при співзвучності їхніх статутових основ. Чи в даних умовах будуть кандидати на членство чи ні — це інша справа. З боку СФУЖО треба б створити статутову можливість і виявити повне зрозуміння для особливих обставин і великих труднощів в сучасній Україні. Тим самим наша організація не акцептувала б умов поділу українського жіночого руху на дві частини. Українських жіночий рух — єдиний у своїй суті і ділити національний організм нам не вільно з точки зору рації стану української нації. Українське жіноцтво має велику потенціяльну вагу, якщо воно організоване й об'єднане.

Саме тепер, перед історичними виборами до парляменту України, сильний у дусі своїм і готовості своїй об'єднаний жіночий рух — це “conditio sine qua non”.

Ми віримо, що у кожної з нас серед жінок-діячок в Україні і в діяспорі, знайдеться досить раціонального переконання (забувши про емоції!), що ми не сміємо допустити до прогри українських інтересів. Не забуваймо, що 54 відс. населення України — це жінки і що ніхто так різко не відчуває стану смертности немовлят, як українська мати, ніхто не здає собі так ясно справи з того, що як за один рік смертність у країні переважає народжуваність на 400,000 осіб, то це вже процес вимирання нації, чого добивається історичний ворог України, як українська жінка. Адже вона носій життя,біосу нації.

Діяти проти об'єднаності сил з леґальними передумовами — це завдавати удари в саме серце нації. Невже в обличчі такої смертоносної небезпеки, перед своєрідним безвиходдям, українські зорганізовані жінки України й діяспори не спроможні взаємно пробачити навмисно чи ненавмисно завдані образи чи урази і, ставши перед лихом Господнім, у дусі Його святого вчення — пробачити одні одним і подати дружню руку?

Ситуація...

(Закінчення зі стор. 2)

ними слід пропав. Стривожені жінки і близькі звернулися до правоохоронних органів, але без результату. Врешті почали з них насміхатися, мовляв, вони засмагають десь на Гаваях. Прийшлося діяти через свого депутата, котрий змусив зайнятися цією справою слідчих з особливо важливих справ Генеральної прокуратури. Ці підключилися до телефону посередниці і почули розмову, яку вона вела зі своїм шефером. Шефер дзвонив з Польщі і вимагав від неї решту грошей і погрожував, що мертві можуть заговорити. Цього, звичайно було досить, щоб обох посадити. Виявилося, що стріляла у д-ра Циньовського і його шваґра посередниця, а добивав їх лопатою шофер. А тепер найбільш пікантний момент: полковник далі виконує свої службові обов'язки. Таку міліцію ліпше минати десятою дорогою!

У нас розпочалася офіційно передвиборча кампанія — боротьба. У західніх областях боротьба буде між своїми, і тому мало цікава, але у східніх буде жорстока і безкомпромісова. Комуністи і соціялісти — це антидержавники, що мають нахабство відверто голосити про реанімацію СССР. Знають, що коли вони дістануть менше 26 відс. голосів, то зникнуть з політичної сцени раз і назавжди. Привид катастрофи стоїть їм перед очима: на виборах до міських рад в Москві і Петербурзі вони не виборoли ні одного місця! Але в Україні для них більш сприятлива ситуація, бо за них голосуватимуть москалі, котрим дуже тяжко акліматизуватися в умовах української державности, хоч дуже калічної, але все таки не їхньої. Виступають вони не відкрито, а допомагають їм ховати дійсне обличчя наші недолугі політики, називаючи їх „лівими“.

Дуже важливими для результатів будуть вибори в південносхідніх районах України. Там, у промислових районах України, де сконцентрована тяжка промисловість і зосереджена значна частина електорату, відбудеться „бій биків“ двох потужних кланів — Донецького і Дніпропетровського, тобто між Народно-Демократичною Партією і „Громадою“ колишнього прем'єра Павла Лазаренка. Позитивним моментом в цій боротьбі є продержавність згаданих партій і те, що вони перетягнуть частину населення, котра колись голосувала на комуністів. Усе вияснить 29-го березня.

Подав д-р Р. Барановський

Дирекція Пластової Фундації в Ню Йорку складає щиросердечну подяку за пожертви на Пластову Фундацію з приводу смерти бл. п. МИХАЙЛА БІЛОУСА слідуючим жертводавцям:

Ярослав і Люба Федун	50.00
Володимир Корнага	30.00
Александра Юзенів	25.00
Разом	**105.00 дол.**

Ділимося сумною вісткою, що 10-го березня 1998 р. в Сарасоті, Фла., відійшла несподівано у вічність на 76-му році життя

бл. п.

НІЛЯ БЕЗКОРОВАЙНА СТЕЦЬКІВ

колишня акторка драматичної студії Йосипа Гірняка, довголітня вчителька української школи в Баффало, членка Союзу Українок Америки і активна громадська діячка.

Покійна залишила в глибокому смутку:

мужа	— д-ра ЄВГЕНА
сина	— АНДРІЯ
дочку	— РОМУ з мужем ДЕЙЛОМ
тіточну сестру	— ЛЮБУ з мужем МИРОНОМ, сином д-ром ЮРІЄМ, з братами БОГДАНОМ і ОЛЕКСАНДРОМ і їх родинами
сестру мужа	— СТЕФАНІЮ ТИСОВСЬКУ з дітьми, внуками і правнуками

ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні.

Просимо ласкаво про молитви за спокій її душі.

Замість квітів просимо складати пожертви на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ.

Ділимося сумною вісткою, що у неділю, 15-го лютого 1998 р. в Торонто, Канада, з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, ТЕЩА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.

ОЛЬГА БУНЕЦЬКА з дому БІЛАС

нар. 23-го січня 1918 р. в Трускавці, Україна.
Колишня членка ОУН, в'язень большевицьких концтаборів, членка Ліґи Католицьких Жінок при парафії св. Михаїла.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Михаїла 24-го лютого 1998 р. і похована на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт. Канада.

Залишила у глибокому смутку:

доньки	— АРЕТУ БАРАНОВСЬКУ з мужем д-ром ЮРІЄМ
	— ЛІДУ ГАУСМАН з мужем ТОМАСОМ
сина	— МАРКА з донькою ЛЕСЕЮ
брата	— ЕВГЕНА БІЛАСА з дружиною ЕВГЕНІЄЮ ЯРМОЛЮК
сестрінку	— ХРИСТИНУ ВІНТОНЯК з мужем СТЕПАНОМ ХАРКО
внуків	— НАТАЛКУ РЕФНЕР з мужем МАЙКОМ
	— АНДРЕЮ БАРАНОВСЬКУ
	— АДАМА ГАУСМАНА
	— АЛЕКСАНДРА ГАУСМАНА
сватів	— С. і Р. БАРАНОВСЬКИХ
та родини в Европі:	— БІЛАСІВ І КУЛЬЧИЦЬКИХ

Бажанням покійної було замість квітів складати пожертви на „ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ“ і „ПОМІЧ УКРАЇНІ“ —
СУСПІЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ в КАНАДІ.
UKRAINIAN CANADIAN SOCIAL SERVICES, Inc.
2445, Bloor S. West , Toronto, Ont. M6S 1P7, Canada,

*Мій рідний краю, мій нещасний краю,
Куди б мене не кидало життя,
Душа моя завжди жила тобою
Ти завжди був моїм і я була твоя.*

З вірша Б. Пашковської

MARIE HALUN BLOCH

Marie Halun Bloch died on February 7, 1998 in Cambridge, Massachusetts at the age of 88. A resident of Denver, Colorado for fifty years, she had lived in Cambridge since 1993. She was the daughter of the late Rudolf Halun and Sofia Pelensky Halun.

Born in Komarno, Ukraine, Mrs. Bloch emigrated with her family to the United States as a small child. A devoted Ukrainian patriot, she returned to her homeland many times and was active in the Ukrainian-American community.

She was educated in the public schools of Evanston, Illinois, and received a Ph. B degree in economics from the University of Chicago. During the 1930's she worked as an economist for the United States Department of Labor.

Mrs. Bloch was the author of eighteen fiction and non-fiction books for children and two adult books. Among her most popular works were Aunt America, an American Library Association Notable Book, and Ukrainian Folk Tales, illustrated by Jacques Hnizdovsky, which Mrs. Bloch translated from the Ukrainian.

Many of her other books had Ukrainian themes. Among these were Marya of Clark Avenue and Displaced Person, both books about the immigrant experiences of young Ukrainians; The Two Worlds of Damyan, about a Ukrainian boy's life during Soviet times; and Bern, Son of Mikula, a historical novel for young people set in ancient Kyiv (also published in French). Mrs. Bloch also translated Ivanko and Dragon, a Ukrainian folk tale; this book was illustrated by Yaroslava Surmach Mills.

Another work translated by Mrs. Bloch was an account of early Ukrainian immigrants in North Dakota. This was published as Pilgrims of the Prairie by the Ukrainian Cultural Institute of Dickinson State College in North Dakota.

At the time of her death, Mrs. Bloch was writing a book for adults about the history of the Dnieper River.

Mrs. Bloch was a long-time member of the Authors League of America, The Authors Guild, the Society of Children's Book Writers and Illustrators, from which she received several awards, the Colorado Authors League, and the Denver Women's Press Club. In 1976 she founded the Rocky Mountain Chapter of the Society of Children's Book Writers and Illustrators.

She was a member of the Ukrainian Orthodox Church in Denver, Colorado, and Boston, Massachusetts.

She leaves her daughter and son-in-law, Hilary and John Hopkins of Cambridge, Massachusetts; her grand-daughters Susannah Halun Hopkins of Hanoi, Viet Nam and Alyson Marie Hopkins of Somerville, Massachusetts; her sister, Olga Felton of Hot Springs, Arkansas; and members of her sister's and late brother's families. Mrs. Bloch also leaves many members of her parents' families in Ukraine.

A celebration of her life was held at the Brown Palace Hotel in Denver, Colorado. Burial was in Evanston, Illinois, with her parents.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Нові успіхи українських плаваків

В суботу, 7-го березня ц. р. в м. Ріо Де Жанейро в Бразилії, пройшли чергові плавацькі змагання за Чашу світу, в яких учасниками були теж плаваки з України. Згідно з вислідами в групі чоловіків, пописався Денис Силантієв, який на 200 м. метеликом зайняв перше місце, осягнувши час 1:44.81 хв. На 50-метровій відстані Денис здобув бронзову медалю, перепливши її в часі 24.32 сек. Денис Силантієв, мешканець міста Запоріжжя, його тренер Сергій Гусєв. Про його осяг у світовому чемпіонаті ми вже згадували раніше, після великого успіху в місті Перт, Австралія. Повернувшись з цього чемпіонату в Україну, його запитав кореспондент: „Коли вас нагороджували і лунав гимн України, вже відчули себе чемпіоном світу, про що тоді думали?" На цей запит Денис відповів: „Я навіть і тепер себе таким не усвідомив. А на п'єдесталі просто радів за свою Україну, що першим чемпіоном світу у плаванні в історії її незалежности став саме я".

В жіночій групі на 200-метровій віддалі золоту медалю здобула Яна Клочкова, випередивши репрезентанток Чехії Главакову і Росії Яковлєву. Переможний час Яни був 2:15.88 хв. Вихованка відомої в Україні тренерки — Ніни Кожух, 15-річна Клочкова в першому етапі змагань за Чашу світу, що недавно пройшли в Сиднеї, Австралія, здобула дві золоті медалі. Говорячи з журналістами про свою вихованку, тренерка Кожух, між іншим сказала: „Відносини у нас дуже гарні. На тренуваннях, перш за все. Яна дуже працездатна і відповідальна. Поза басейном — добра і чутлива. Її люблять діти. Скромна. Тепер у неї часто просять інтерв'ю, але вона небагатослівна, навіть розчаровує журналістів. Можливо, це мій вплив. Я вважаю, спортсмен проявляє себе перш за все результатом, а вже потім на словах. Яна, народжена в Симферополі у Криму, в сучасності мешкає в місті Харкові, де існують кращі умовини для тренінґів у цій ділянці спорту. Плавацькі змагання за Чашу світу в Ріо Де Жанейро продовжуються. В черговій рунді, в групах жіночій і чоловіків взяли участь двоє українських репрезентантів: Денис Силантієв в групі чоловіків і Яна Клочкова в жіночій групі. Обидвоє — до своїх попередніх здобутків додали ще по одній золотій медалі. Денис на 100-метровій доріжці метеликом вийшов першим, осягнувши час — 52.33 сек. Яна на 400-метровій доріжці змінним стилем, здобула золото, подолавши цю віддаль в часі — 4:50.29 хв. Крім цього, ця талановита українська плавачка здобула ще й срібну медалю на 100-метрівці, змінним стилем, осягнувши час — 1:04.43 хв.

Перед другим поєдинком „Динамо" — „Ювентус"

В середу, 18-го березня ц. р., на 100-тисячному Олімпійському стадіоні в Києві відбудеться повторна зустріч, вислід якої остаточно вирішить, котра з цих дружин ввійде до півфіналу ігор за першенство в Европейській футбольній лізі чемпіонів. Як вже відомо, перша зустріч закінчилася ремісовим вислідом 1:1. Таким чином, у випадку „сухого" ремісу 0:0 у Києві до півфіналу ввійдуть українські футболісти, здобутий ґоль, який в Італії має в такому випадку подвійну вартість. В іншому випадку, для входу „Динамо" до півфіналу йому треба здобути будь-яку перемогу.

Після перших змагань в Европейській пресі появилися численні репортажі з перебігу цих важливих змагань, в яких футбольні знавці по різному оцінили гру цих двох футбольних ґіґантів. І так „Дейлі Телеґраф" в Лондоні, Англія, передбачає, що „Ювентус" був зелектризований „Динамом" в Турині. „Таймс" відзначив, що „Ювентус" скочив в сліпу, мертву зону. „Дейлі Експресс", передбачає, що „Динамо" майже певно позбудеться впливу зимової перерви до 18-го березня і буде грати своїм могутнім стилем, який демонструвало минулої осені. „Ювентус" стоїть перед обличчям елімінації в незнаній Україні.

Газета „Ля Стампа" в Італії запевнює, що тренер „Ювентуса" Марсельльо Ліппі не панікує. Ми все таки виграємо в Києві, сказав він спортовим журналістам. Шевченко не відзначився на грищі в Турині. АЦ Мілян тільки-що заоферував за нього 22 млн. дол., провів „Динамо", вимагає суму 30 млн. дол. Досить емоцій, давайте заощадимо здоров'я до змагань в Києві. Дальше кореспондент тієї газети пригадує, що перед грою в Турині футболісти „Ювентуса" Дель Пієро і Зідане запевнювали тренера Ліппі, що „Ювентус" переможе „Динамо" різницею одного ґоля 3:2. І тепер, після ремісу, Зідане, репрезентант Франції, знову заповідає перемогу „Ювентуса", цим разом вже в Києві. Інший французький леґіонер, Дещампс, сказав, що він розчарований грою „Динамо".

Подаючи підсумки гри в Турині, тренер „Ювентуса" Ліппі відзначив, що обидві дружини заграли добре. Українці, він сказав, дійснили свої наміри захищати вільну зону. Помимо цього, мої змагуни створили багато можливостей до здобуття ґолів. Одначе воротар „Динамо" заграв чудово, з другої сторони ми не мали щастя. Ми змусили українців постійно думати про оборону. Саме це переконує мене, що ви виграємо в Києві. Даючи оцінки поодиноким футболістам „Динамо", Ліппі сказав, що йому сподобався Шевченко, як і його партнер Ребров. „Вони деколи в грі дійсно задавали задачу моїм оборонцям. Мені теж заімпонував Косовський, який постійно діяв на крилі. Ми присвятимо йому більше уваги в Києві". На запит журналістів, чи сподіється Ліппі, що „Динамо" буде грати так само, як в Турині? „Ні", відповів Ліппі. Вони будуть форсувати більш „відкриту" гру, тоді ми дістанемо потрібний нам простір".

А ось підсумки тренера „Динамо" В. Лобановського: „Ми мали багато часу простудіювати гру 'Ювентуса', вони теж простудіювали нас. В порівнянні з ліговими іграми в Італії, сьогодні 'Ювентус' виявився багато кращим. Ми знаємо, Ювентус зробить все найкраще. Чи був суперник сильнішим від нас в цій грі? Так, він був. Ось чому я високо оцінюю наших футболістів, вони дали від себе все в кінцевій стадії зустрічі. Ми простудіюємо нашу проблему вдома. Основною трудністю для нас в цій грі була в контролі м'ячем. Воно завжди важко грати без м'яча. Я задоволений вислідом, але ми мусимо виступити до гри 18-го березня в значно кращій кондиції. Це обов'язково.

Чи ви думаєте, що Динамо має кращу можливість цим разом? — запитав кореспондент. Це була перша половина опозиції. Друга буде за два тижні, відповів Лобановський. На запит, чому були замінені Дмитрулін і Лужний, тренер відповів, що вони були контужені. Ґоль, що його здобув після тієї заміни „Ювентус", впав не через це, а радше через серію помилок, що їх допустилися кілька наших футболістів. Відповідаючи на запити журналістів про суддівство в цій зустрічі, Лобановський не критикував суддю за не признаний карний стріл, відмітивши, що суддя був ближче до ситуації на карному полі „Ювентуса", він краще мав можливість бачити, але додав, дивує наддаток часу гри на майже 5 хвилин. Свою оцінку тієї важливої гри дав теж президент „Динамо" — Григорій Суркіс. — Я радше волів би бути на грищі, як приглядатися цій грі, все моє тіло відчувало напругу і динаміку гри. Лобановський зробив дружину, яка змогла грати на рівні з Берсельоною, Айндговеном, „Ювентусом"... Але „Ювентус" має ряд яскравих зірок і кілька місяців тренінґів й ліґових змагань. Товариські ігри, що їх відбуло „Динамо", цього не могли заступити. Це і можна було зауважити в цій грі, в якій наші футболісти були далеко від своєї кращої форми, якою вони відзначалися минулої осені. Сьогодні ми приготовили ґрунт до успіху в Києві. Я щиро жалую, що не усі наші прихильники зможуть вміститися на нашому 100-тисячному стадіоні в середу, 18-го березня. Немає сумніву, він буде вщерть заповнений. Україна може гордитися своєю дружиною, яка крокує по чемпіонському шляху...

Стан покараних змагунів жовтими картками

В дружині „Динамо" попередження по одній жовтій картці мають: С. Боженар, Ю. Дмитрулін, О. Головко, В. Косовський, С. Ребров, А. Шевченко. В „Ювентусі": Д. Дещампс, А. Ді Лівіо, Дімас, Ф. Печія, Дж. Пессотто, А. Тачінарді, М. Торрічеллі і З. Зідане. Згідно з правилом гри, футболіст, що заслужить два попередження жовтими картками, автоматично усувається з площі змагань.

„Я граю за молоду країну"

Недавно в Києві відбулися чергові тенісові змагання в серії за Чашу Дейвиса, в яких репрезентанти України в складі Андрій Медвєдєв і Дмитро Поляков перемогли репрезентантів Данії Кеннета Карльсена і Фредеріка Фетерляйна. Драматичний двобій тривав майже п'ять годин з вислідом 3:2. Після тієї перемоги наступного дня Медвєдєв у поєдинку з Карльсеном переміг його вислідом 6:3, 6:3 і 6:3. По цих змаганнях Медвєдєв, щасливий і усміхнений, з блакитно-жовтим прапором в руках, пробіг довкруги тенісового корту. Після цього в зустрічі з кореспондентом газети „Голос України" Медвєдєв, громадянин України, росіянин сказав: „Я грав за нашу молоду країну, за наших людей, у яких не так уже й багато радощів у повсякденному житті. Мені додавало сил відчуття, що я можу своєю грою подарувати радість глядачам. Цим і прекрасні матчі за Кубок Дейвиса. Інша річ — мої виступи у професійних турнірах. Там граю тільки за себе... Коли я граю в національній збірній, то якось особливо зосереджуюся. Повірте, це почуття описати неможливо. У такі хвилини здається, що я здатний на все. Є сили для боротьби, бажання перемогти... Дякуємо землякам за добру підтримку. Жовто-сині барви на трибунах (кульки, прапори, одяг) додавали нам наснаги"...

Це той самий Медвєдєв, що кілька років тому висловлювався досить нетактовно про незалежну Україну, лаяв політичних лідерів України, особливо тих, що причинилися до розвалу СССР. Виглядає, час загоїв „рани" Медвєдєва, і він, врешті, почуває себе повноправним громадянином України, за спортову честь якої „щось додає йому в іграх мотивації, відчуття чого він не може описати"...

Під сучасну пору Медвєдєв і його другий партнер з України Андрій Рибалко разом з їх тренером Олександром Долгополовим проходять в Фльориді підготову до чергових змагань за Кубок Дейвиса, в яких репрезентація України зустріне двійку з Англії, в якій, як відомо змагається „новоспечений англієць", канадський українець Г. Руседський.

УСВТ „Ч. СІЧ" — „МК Юнайтед" СК — 5:0

3-го березня ц. р. пройшли футбольні ігри 3-ої рунди турніру „Ґудспорт" в закритій залі, в якій брала участь теж дружина „Ч. Січі". В звітовій зустрічі „Січовики" ввесь час тримали ініціятиву в грі, завдяки якій здобули високу перемогу „сухим" вислідом — 5:0. Переможні ґолі здобули: Ґулевич, Толєріко, Сергіїв, Бренсон і Рондос. Крім них в складі дружини в цьому турнірі виступають: Чешко, Акоста, Я. Твардовський, Мигало, Вацлавський-Лянґе, Колодій. Провідник М. Паливода, тренер В. Ковальов.

О. Твардовський